

4.12.2025

**Propuneri de modificare ale AmCham România privind
Proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea completarea unor acte normative**

Bold text nou

~~Strikethrough text eliminat~~

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
1.	N/A	La articolul 25, după alin. 1 pct. w, se introduce un nou punct, x, cu următorul cuprins: „x) elaborează, adoptă și emite ghiduri de conformare cu regulile de dreptul concurenței;”	Având în vedere și atribuțiile Consiliului Concurenței în a preveni comportamente potențial anticoncurențiale, considerăm necesar ca autoritatea de concurență să pregătească și să publice ghiduri de conformare privind cele mai frecvente situații comerciale care pot ridica probleme de concurență. Considerăm că o astfel de politică de prevenție ar avea următoarele beneficii: 1. Consolidarea culturii de conformare și prevenirea încălcării normelor Publicarea ghidurilor ar sprijini îndeplinirea funcției educativ-preventive a legii, facilitând înțelegerea normelor de concurență de către mediul de afaceri care este unui neomogen, multe întreprinderi neavând resursele necesare pentru aprofundarea legislației în vedere asigurării unei conformări specifice cu anumite prevederi legale. Mecanismele de conformare <i>ex ante</i> sunt deosebit de importante într-un domeniu în care numeroase încălcări apar din cauza neclarităților în interpretarea regulilor de dreptul concurenței. Prin urmare, prin sintetizarea propriei practici, dar și prin raportarea la bune practici ale autorităților din alte state, reunite în formatul ECN sau OCED, autoritatea română de concurență ar contribui la reducerea

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			comportamentelor ilicite încă din stadiul incipient, diminuând astfel necesitatea intervențiilor represive. 2. Asigurarea predictibilității și a certitudinii juridice Legislația concurenței este caracterizată prin norme de aplicabilitate generală, care necesită interpretări contextuale. Ghidurile ar oferi operatorilor economici clarificări privind modul în care autoritatea interpretează și aplică aceste norme în practică. Astfel, ele contribuie la creșterea predictibilității juridice, un element esențial pentru un mediu concurențial sănătos. Certitudinea juridică permite întreprinderilor să își proiecteze strategiile comerciale fără teama unor riscuri neprevăzute, consolidând un climat economic stabil și favorabil investițiilor. 3. Reducerea costurilor de conformare pentru întreprinderi Prin furnizarea unor orientări standardizate și oficiale, care conferă o interpretare legală (potrivit principiilor de tehnică legislativă), ghidurile reduc costurile informaționale suportate de întreprinderi în procesul de conformare. Aceste documente le oferă întreprinderilor repere pentru elaborarea programelor interne de conformare, instruirea personalului, adoptarea unor politici de management al riscurilor și implementarea unor proceduri adecvate de control intern. Pentru întreprinderile mai mici, care nu dispun de resurse juridice semnificative, ghidurile ar deveni un instrument crucial pentru aplicarea corectă și eficientă a normelor de concurență. 4. Creșterea eficienței activității autorității de concurență

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			Ghidurile avute în vedere nu canibalizează scopul și procedura scrisorilor de îndrumare, fiind o abordare proactivă a Consiliului Concurenței, și nu una reactivă. Explicarea anticipată a practicilor susceptibile de a încălca legislația contribuie la reducerea numărului de comportamente ilicite, a plângerilor nefondate și a solicitărilor individuale de clarificare. Prin standardizarea interpretării normelor (i.e., oferirea unei interpretări legale), autoritatea poate concentra mai mult timp și resurse financiare asupra cazurilor grave și asupra comportamentelor cu un impact semnificativ asupra funcționării pieței. În acest fel, ghidurile sporesc eficiența aplicării legii și optimizează utilizarea resurselor administrative, inclusiv costurile autorității. 5. Promovarea transparenței instituționale și a încrederii publice Emiterea de ghiduri contribuie la consolidarea transparenței și responsabilității autorității de concurență. Operatorii economici și publicul larg pot înțelege mai clar criteriile, metodologia și orientările pe care autoritatea le utilizează în analiza situațiilor comerciale complexe. Această transparență sporește încrederea în activitatea instituției, reduce percepțiile de arbitrar și consolidează legitimitatea mecanismelor de aplicare a legii concurenței. Prin regulamentul de procedură a Consiliului Concurenței se poate prevedea o procedură de consultare publică cu privire la aceste ghiduri, în măsura în care autoritatea apreciază ca necesară o astfel de consultare. Desigur, pot fi urmate bune practici în materie din State Membre UE considerate relevante și care au emis ghiduri pe diverse probleme (înțelegerile de pe piața muncii, schimbul de informații în contextul concentrărilor economice, înțelegerile verticale etc.) cu un succes dovedit (e.g., Portugalia, Olanda, Germania).

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			6. Reducerea numărului litigiilor și o aplicare mai coerentă a legii Ghidurile contribuie la diminuarea litigiilor, întrucât clarifică <i>ex ante</i> modul în care anumite comportamente sunt evaluate din perspectiva dreptului concurenței. Operatorii economici pot adapta și corecta mai ușor propriile practici, ceea ce duce la reducerea disputelor cu autoritatea și la o aplicare mai uniformă și mai coerentă a legislației. Totodată, atunci când normele sunt cunoscute și explicate în mod transparent, autoritatea poate interveni mai eficient în cazurile în care încălcările sunt evidente.
2.	La articolul 33, după alineatul (3), se introduc două noi alineate, alin.(4) și (5), cu următorul cuprins: „(4) Prin excepție de la prevederile art. 55 alin. (1), în cadrul investigațiilor privind posibile încălcări ale art. 5 alin. (1) sau ale art. 101 TFUE prin participarea la un acord vertical, Consiliul Concurenței poate stabili răspunderea pentru participarea la respectiva încălcare, cu aplicarea sancțiunii corelative, în	La articolul 33, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins: „(4) Prin excepție de la prevederile art. 55 alin. (1), în cadrul investigațiilor privind posibile încălcări ale art. 5 alin. (1) sau ale art. 101 TFUE prin participarea la un acord vertical, Consiliul Concurenței poate stabili răspunderea pentru participarea la respectiva încălcare, cu aplicarea sancțiunii corelative, în sarcina unei singure părți la respectivul acord, și neaplicarea prevederilor art. 55 alin. (1¹) și ale art. 57 alin. (2) cu privire la nivelul minim al amenzii, ca urmare a analizării cumulative a următoarelor elemente: a) rolul întreprinderilor în realizarea și implementarea acordului vertical în cauză; b) natura încălcării; c) existența unei situații de dependență economică sau lipsa puterii de negociere compensatorii;	Considerăm că se impune prevederea unor circumstanțe excepționale în legătură cu excluderea posibilității de a aplica excepția prevăzută la noul alin. (4) din Proiect întreprinderilor care nu intră în categoria IMM-urilor. Referitor la prevederile alineatului (5) din Proiect observăm că acesta limitează aplicabilitatea excepției prevăzute la alin. (4) doar la întreprinderile care nu depășesc pragul de 250 de salariați sau cifra de afaceri de 50 de milioane de euro, excluzând astfel întreprinderile mari. Considerăm că această excludere automată nu este justificată din punct de vedere economic, juridic și al principiilor concurențiale și propunem reglementarea unor circumstanțe excepționale care să permită aplicarea excepției și întreprinderilor mari în funcție de circumstanțele concrete ale cazului, din următoarele considerente: 1. Principiul proporționalității și al tratamentului egal Aplicarea unei excluderi automate pe baza dimensiunii economice contravine principiului proporționalității prevăzut la articolul 2 alin. (3) din Legea concurenței.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
	sarcina unei singure părți la respectivul acord, ca urmare a analizării cumulative a următoarelor elemente: a) rolul întreprinderilor în realizarea și implementarea acordului vertical în cauză; b) natura încălcării; c) existența unei situații de dependență economică sau lipsa puterii de negociere compensatorii; d) necesitatea de a restabili concurența. (5) Excepția prevăzută la alin.(4) nu se aplică în cazul întreprinderilor cu mai mult de 250 de salariați sau o cifră de afaceri de peste 50 de milioane de euro."	d) necesitatea de a restabili concurența. (5) Excepția prevăzută la alin.(4) nu se aplică în cazul întreprinderilor care aveau la data intrării în acordul vertical mai mult de 250 de salariați sau o cifră de afaceri de peste 50 de milioane de euro. (6) Prin instrucțiuni ale Consiliului Concurenței se stabilesc circumstanțele excepționale în care, prin derogare de la alin. (5), se poate aplica o amendă simbolică sau se poate aplica măsura prevăzută la alin. (4) și întreprinderilor cu mai mult de 250 de salariați sau o cifră de afaceri de peste 50 de milioane de euro, de exemplu în situația unor sectoare economice importante, strategice sau cu dezechilibre financiare semnificative."	Dimensiunea întreprinderii nu reflectă automat rolul, gradul de implicare sau capacitatea reală de influență într-un acord vertical. Doar o analiză individuală, bazată pe criteriile prevăzute la lit. a)-d), poate conduce la o apreciere corectă a răspunderii fiecărei părți. Mai mult decât atât, este esențial să se facă distincția între inițiatorii unei înțelegeri anticoncurențiale și părțile care, din motive obiective, au fost nevoite să accepte condițiile impuse, fără a contribui la conceperea sau implementarea acesteia. A sancționa o întreprindere care a impus o restricție și una care a fost constrânsă să o accepte înseamnă a ignora complet principiul proporționalității și a transforma sancțiunea într-un instrument de penalizare a vulnerabilității, nu de protejare a concurenței. 2. Dependența economică poate exista și pentru întreprinderile mari Conceptul de „dependență economică” (lit. c) este aplicabil și întreprinderilor mari. În numeroase sectoare, de exemplu, distribuție, retail, auto, farmaceutic sau energie, există situații în care o întreprindere mare se află într-o poziție de dependență reală față de un partener comercial unic sau dominant, fie acesta producător sau distribuitor. A exclude întreprinderile mari din sfera alin. (4) ar ignora realitățile economice și ar priva autoritatea de concurență de instrumente flexibile pentru o aplicare echitabilă a legii. În numeroase situații, întreprinderile cu putere de negociere redusă se află într-o poziție de dependență față de parteneri dominanți sau aflați într-o poziție superioară de negociere, fiind constrânse să accepte condiții contractuale impuse, fără a avea o reală putere de negociere sau de influență asupra conținutului acordului indiferent de mărimea lor economică. În acest sens, există situații în care sancționarea unei întreprinderi mari dar care se află într-o poziție inferioară de negociere doar pe baza

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			simplei sale participări formale la o înțelegere, fără ca aceasta să poată influența în concret negocierea, poate fi injustă și disproporționată. 3. Practica europeană nu instituie o asemenea limitare Regulamentul (UE) nr. 330/2010 și practica comunitară nu prevăd diferențieri de tratament bazate pe dimensiunea întreprinderii în stabilirea răspunderii într-un acord vertical. Criteriul determinant în evaluarea participării la o încălcare a art. 101 TFUE este rolul efectiv și contribuția concretă la realizarea comportamentului anticoncurențial, nu cifra de afaceri sau numărul de angajați. Prin urmare, o practică contrară a Consiliului Concurenței contrazice chiar practica comunitară constantă, având în vedere că la nivel european, fie că vorbim de Comisia Europeană, fie de autorități naționale de concurență experimentate, sunt sancționați inițiatorii practicilor anticoncurențiale verticale, nu și partenerii lor comerciali, indiferent de dimensiunea lor, de exemplu: (a) În 2024, Comisia Europeană a amendat exclusiv Mondelēz International, Inc. cu 337,5 milioane de euro pentru că a împiedicat comerțul transfrontalier cu ciocolată, biscuiți și produse din cafea între statele membre, încălcând normele UE în materie de concurență¹. (b) În 2018, Comisia Europeană a amendat, în patru decizii separate, exclusiv producătorii de electronice de larg consum Asus, Denon & Marantz, Philips

¹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/es/ip_24_2727

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			și Pioneer pentru impunerea de prețuri fixe sau minime de revânzare comercianților lor online, încălcând normele UE în materie de concurență². (c) În 2021, autoritatea de concurență din Olanda a sancționat exclusiv producătorul Samsung, urmare a unei investigații ce a avut ca obiect fixarea prețurilor de revânzare de către acesta în relație cu cei mai importanți retaileri din piață, reținând printre altele influența semnificativă pe care producătorul a avut-o asupra partenerilor săi.³ (d) Recent, în octombrie 2025, Comisia Europeană a amendat exclusiv producătorii Gucci, Chloé și Loewe pentru intervenția acestora asupra prețurilor de revânzare ale retailerilor lor, reținând, printre altele, faptul că aceștia din urmă au aderat la politicile și strategiile de preț ale producătorilor, fie de la început, fie ulterior, în momentul în care li s-a solicitat asta de către producători.⁴ De asemenea, conform unui studiu ce analizează tendințele în materie de aplicare a sancțiunilor pentru înțelegeri verticale în cadrul practicilor autorităților naționale de concurență din Europa, și anume Austria, Belgia, Franța, Germania, Italia, Polonia, Portugalia, Spania și Regatul Unit, în perioada ianuarie 2010 - aprilie 2021⁵: <i>„Pe baza analizei noastre, așa cum era de așteptat, majoritatea cazurilor verticale vizează furnizorul (sau partea care impune restricția verticală) și nu distribuitorii/revânzătorii (sau partea care i se impune restricția). Din cele 221 de cazuri analizate, furnizorii au fost singura țintă a investigației în 56 %</i>

² https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/it/ip_18_4601

³ <https://www.acm.nl/en/publications/acm-fines-samsung-for-influencing-the-online-prices-of-television-sets>

⁴ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_25_2361

⁵ Colin-Dubuisson, Charlotte / Ostrovsky, Sima / dos Santos Goncalves, David-Julien, *EU vertical enforcement: NCAs and vertical restrictions trending in the last decade*, în: Concurrences N° 3-2021 S. 27-32

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			din cazuri, iar împreună cu revânzătorii lor în 31 % din cazuri, adică în total în 87 % din cazuri. Distribuitorii/revânzătorii au fost investigați separat doar în 13 % din cazuri și, în total, în mai puțin de 50 % din cazuri (44 %). Dacă se iau în considerare numai deciziile de aplicare a amenzilor, statisticile sunt în mare parte similare, furnizorii fiind amendați singuri în 53% din aceste decizii și împreună cu revânzătorii lor în 36 % din decizii, adică furnizorii au fost vizați în 89 % din cazurile sancționate cu amenzi (a se vedea figurile 6 și 7)." (subl.ns.) Rezultă, prin urmare, că atât la nivelul practicii Comisiei Europene, cât și la nivelul practicii autorităților naționale de concurență, decizia autorităților competente de a sancționa inițiatorii practicilor anticoncurențiale verticale, nu și partenerii lor comerciali, rezidă în rolul întreprinderilor în realizarea și implementarea acordului vertical în cauză, și în niciun caz nu depinde de dimensiunea lor economică. Menținerea alin. (5) în forma actuală ar introduce o discriminare formală nejustificată între participanții la piață, ar limita flexibilitatea autorității de concurență și ar crea premise pentru aplicări disproporționate ale legii. 4. Inițierea procedurilor de clemență nu poate fi obligatorie Menținerea alin. (5) în forma actuală din Proiect, care exclude posibilitatea de a aplica excepția prevăzută la alin. (4) întreprinderilor care nu intră în categoria IMM-urilor, forțează întreprinderile mari care, din motive obiective, au fost nevoite să accepte condițiile impuse, fără a contribui la conceperea sau implementarea unei practici potențial anticoncurențiale fie să suporte sancțiuni impuse de Consiliul Concurenței pentru o astfel de pretinsă faptă anticoncurențială, fie să inițieze o procedură de clemență.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			Cu toate acestea, față de opțiunea inițierii unei proceduri de clemență, facem următoarele precizări: - Procedura de clemență nu asigură o protecție totală a caracterului confidențial în ceea ce privește întreprinderea care a inițiat procedura de clemență, respectiv elementele probatorii pe care această întreprindere le-a furnizat. Mai exact, astfel de informații vor fi confidențiale până cel mai târziu la publicarea deciziei. În realitate, având în vedere și posibila incidență a altor proceduri care permit altor părți să consulte dosarul de investigație (cum este cazul în procedura recunoașterii), aceste informații pot deveni accesibile mult mai curând. - Din punct de vedere comercial, este esențial pentru supraviețuirea unei întreprinderi pe piață ca aceasta să întrețină relații viabile de colaborare cu alți participanți la piață. - Inițierea unei proceduri de clemență de către o întreprindere – indiferent de dimensiunea ei – va genera o reputație negativă pentru respectiva întreprindere și va dăuna semnificativ capacității unei astfel de societăți a mai colabora în mod eficient cu alți parteneri comerciali pe piață. Față de aceste considerente, subliniem că – prin exceptarea întreprinderilor mari de la prevederile alin. (4) – autoritatea forțează de fapt întreprinderile mari să aleagă între a fi sancționate pentru o faptă pe care au fost forțate să o accepte sau a iniția procedura de clemență și a își sabota propriile relații comerciale în viitor. Considerăm că un astfel de cadru legal nu promovează o concurență corectă pe piață. Neaplicare prevederilor privind minimul legal Considerăm că reglementarea actuală de instituire a unui prag minim legal al sancțiunilor contravenționale pentru încălcări ale legislației concurenței de 0,2% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprinderea investigată, în

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			cazul parcurgerii cu succes a procedurii recunoașterii faptei, respectiv de 0,5% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprinderea investigată, în absența acestei proceduri, depășește scopul disuasiv al amenzii și contrazice legislația europeană aplicabilă. Astfel, conform <i>Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat</i>, pentru o întreprindere care participă la o încălcare a normelor de concurență, amenda nu poate depăși 10% din cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent. De asemenea, conform <i>Directivei (UE) 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne</i>, Statele Membre se asigură că quantumul maxim al amenzii pe care autoritățile naționale de concurență o pot impune fiecărei întreprinderi sau asocieri de întreprinderi care participă la o încălcare a art. 101 sau 102 din TFUE nu este mai mic de 10% din quantumul cifrei de afaceri mondiale totale a întreprinderii în anul precedent sancțiunii. Legislația europeană nu prevede un minim al amenzii, de unde rezultă că amenda pe care o autoritate – națională sau europeană – de concurență o poate aplica este cuprinsă între 0% și 10% din cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent. Astfel, legislația actuală din România încalcă legislația europeană prin instituirea unui quantum minim al sancțiunii la nivelul de 0,2% (în cazul parcurgerii cu succes a procedurii recunoașterii faptei) sau de 0,5% (în lipsa acestei proceduri) din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprinderea investigată în anul financiar anterior sancționării. În plus, considerăm că este disproporționată și inechitabilă prevederea unui prag minim al amenzii având în vedere că o astfel de reglementare nu respectă obligația autorității de a analiza fiecare caz în funcție de particularitățile sale și de a impune o amendă proporțională cu fapta sancționată.

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
3.	N/A	La articolul 55¹, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins: “(7) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 55 alin. (1²) în cazul acordării reducerii în cadrul politicii de clemență, amenda se va stabili între 0,2% din veniturile totale obținute pe teritoriul României și 10% din cifra de afaceri totală mondială, realizate de întreprinderea sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior transmiterii de către aceasta a declarației de clemență în temeiul alin. (4). Acest prag poate fi depășit în cazul aplicării de circumstanțe agravante și/sau al majorării specifice pentru realizarea efectului disuasiv, fără ca amenda individualizată potrivit prezentului alineat să depășească limita maximă a amenzii prevăzute la art. 55 alin. (1)”	Față de aceste considerente, propunem ca cel puțin în situația întreprinderilor angajate în înțelegeri verticale care au avut un rol strict pasiv să fie implementată o exceptare de la pragul minim al amenzii. Având în vedere dispozițiile art. 57 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 ce prevede raportarea amenzii la cifra de afaceri din anul anterior transmiterii recunoașterii, pentru identitate de rațiune este necesar ca legea să prevadă același beneficiu și pentru întreprinderile cărora li se aplică politica de clemență. având în vedere că și acestea implică o recunoaștere expresă, clară și neechivocă față de participarea la un acord anticoncurențial. Cuprinsului dispozițiilor prevăzute la art. 55 ind. 1 alin. (5), arată că o condiție a acordării reducerii amenzii în cadrul politicii amenzii este aceea ca <i>“întreprinderea își divulgă participarea la o practică interzisă de art. 5 din prezenta lege și/sau de art. 101 din TFUE”</i>. Se înțelege din interpretarea textului legal că, în mod evident, aplicarea politicii de clemență implică și autoincriminarea subiectului de drept, autoincriminare ce permite autorității de concurență să stabilească existența faptei și relevă fără echivoc și implicarea nemijlocită a părții la acordul interzis. Trebuie să se observe că puterea probatorie a unei cereri de clemență este mai mare decât aceea a unei cereri de recunoaștere și vine într-o măsură mai mare în ajutorul autorității la constatarea existenței unei fapte anticoncurențiale. Acest fapt este motivat, în mod categoric, de standardul ridicat la care o întreprindere este ținută pentru îndeplinirea condițiilor aplicării reducerii pentru clemență, amplu prevăzute la art. 55 ind. 1 alin. (4) și (5) din Legea concurenței. Astfel, dacă beneficiul anului de raportare al cifrei de afaceri se aplică în cazul recunoașterii faptei anticoncurențiale, cu atât mai mult ar trebui să se aplice în cazul

#	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
			clemenței, întrucât întreprinderea (i) este ținută de o obligație îndelungată de cooperare și (ii) aduce un beneficiu sporit autorității de concurență.
4.	N/A	Se introduce un nou aliniat la art. 56, astfel: Art. 56 (3) Prin excepție de la prevederile art. 53 și art. 55 alin. (1), în cazul în care societatea implicată într-o faptă anticoncurențială a fost achiziționată de către o altă entitate și până la momentul deciziei de sancționare intervine un proces de fuziune prin absorbție a societății implicate într-o faptă anticoncurențială, cifra de afaceri relevantă pentru aplicarea oricărei sancțiuni va fi cea realizată de societatea implicată într-o faptă anticoncurențială în anul anterior operațiunii de preluare, reprezentând ultimul an al operării independente pe piață de către societatea implicată într-o faptă anticoncurențială. În cazul în care în anul anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii întreprinderea nu a realizat cifră de afaceri, va fi luată în calcul ultima cifră de afaceri înregistrată de întreprindere înainte de operațiunea de preluare.	Considerăm că se impune asigurarea unui echilibru sancționator și a proporționalității sancțiunii în situațiile în care au loc procese de preluare și fuziune care duc la o creștere a cifrei de afaceri a întreprinderii sancționate care se datorează unor împrejurări excepționale. În astfel de cazuri, ca urmare a fuziunii, baza de calcul a sancțiunii se majorează (sancțiunea fiind raportată la cifra de afaceri totală a noii entități rezultate) ceea ce conduce implicit la o creștere a cuantumului sancțiunii aplicate. Această agravare a sancțiunii nu reflectă însă o creștere a pericolului social sau o justificare obiectivă, ci reprezintă o consecință indirectă a unei operațiuni de preluare și reorganizare (ex. fuziune) care nu are legătură cu fapta investigată. Prin urmare, considerăm necesară ajustarea cadrului legislativ astfel încât sancțiunea să fie proporțională cu gravitatea faptei și să nu fie influențată nejustificat de modificări structurale.